

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Рішення № _____ від _____ 2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект Закону України «Про управління відходами» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, надіслані Мінприроди листом від 07.11.2018 № 5/4-7/12057-18.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон), Державна регуляторна служба України

встановила:

проект Закону, як зазначено в аналізі регуляторного впливу (далі - АРВ), розроблено з метою вдосконалення термінології у сфері управління відходами, системи управління відходами, визначення правових, організаційних, економічних засад та механізмів контролю шляхом впровадження заходів для запобігання або зменшення утворення відходів, зниження негативних наслідків від управління відходами, сприяння їх повторному використанню і відновленню в якості вторинної сировини та енергетичних ресурсів.

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений з огляду на наявність таких зауважень.

І. Щодо дозвільної системи у сфері господарської діяльності.

1. Проектом Закону пропонується концептуально змінити підходи до управління відходами.

Поряд з цим, проектом Закону передбачається замінити дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, який надає право на зберігання та видалення відходів, на дозвіл на здійснення операцій управління відходами, який буде надавати право здійснення операцій збирання, перевезення та оброблення відходів.

Частиною першою статті 4 проекту Закону передбачається, що органи державної влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації зобов'язані дотримуватись наступної ієрархії управління відходами в такій послідовності: запобігання утворенню відходів, підготовка до повторного використання, рециклінг, інші операції з відновлення (у т. ч. відновлення з виробленням енергії) та видалення.

Проте, положення цієї частини статті 4 проекту Закону не узгоджується з повноваженнями Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління відходами та органів місцевого самоврядування у сфері управління відходами, визначених у статтях 21, 22 проекту Закону, оскільки органи державної влади та органи місцевого самоврядування не можуть здійснювати господарську діяльність.

Крім цього, у проекті Закону відсутнє визначення терміну «ієрархія управління відходами».

2. Частиною другою статті 7 проекту Закону передбачається, що відходи, які потребують оцінки, можуть бути віднесені до небезпечних або таких, що не є небезпечними, за результатами проведення досліджень та визначення вмісту небезпечних складників. Власник відходів може визнати такі відходи небезпечними без проведення досліджень.

Із змісту зазначеного положення незрозумілим є механізм здійснення оцінки та проведення досліджень.

З метою однозначного розуміння зазначеного положення необхідно визначити механізм здійснення оцінки відходів і суб'єкт проведення досліджень та оцінки на визначення вмісту небезпечних складників.

3. Пунктами 11, 13, 14 частини першої статті 16 проекту Закону передбачається, що до повноважень Кабінету Міністрів України у сфері управління відходами належать, зокрема:

затвердження Порядку видачі, відмови у видачі, переоформлення, анулювання дозволу на здійснення операцій у сфері управління відходами;

затвердження Порядку подання та форми декларації про відходи;

затвердження Порядку надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну діяльність) форма та порядок повідомлення адміністратора або відповідного дозвільного органу про відповідність матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства та внесення про це запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Згідно зі статтею 4¹ Закону про дозвільну систему порядок проведення дозвільної (погоджувальної) процедури, переоформлення та анулювання документів дозвільного характеру центральними органами виконавчої влади, їх

територіальними органами встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням відповідного дозвільного органу, погодженим з уповноваженим органом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Порядок видачі документів дозвільного характеру, внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань записів про переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру визначається Кабінетом Міністрів України.

Тому, пункти 11, 13, 14 частини першої статті 16 проекту Закону потребують приведення у відповідність до вимог Закону про дозвільну систему в частині визначення назв зазначених вище Порядків.

Аналогічне зауваження стосується, також, частини другої статті 25 проекту Закону щодо порядку подання декларації про відходи та частини першої статті 27 проекту Закону щодо порядку видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на здійснення операцій управління відходами.

Крім цього, у пункті 11 частини першої статті 16 проекту Закону слова «у сфері» необхідно виключити, що буде відповідати назві дозволу, яка використовується по тексту проекту Закону.

4. Статтею 18 проекту Закону передбачається, що до повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, належить, зокрема, видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволів на здійснення операцій управління відходами, надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів чи висновку на транскордонне перевезення відходів та реєстрація декларацій про відходи.

Тобто, проектом Закону передбачається передача повноважень від місцевих державних адміністрацій до «новоствореного» центрального органу виконавчої влади щодо видачі відповідного дозволу.

Слід зазначити, що така норма проекту Закону не узгоджується з головною метою децентралізації в Україні, процес якої розпочато у 2014 році з прийняттям Концепції реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади, законів України «Про співробітництво територіальних громад», «Про добровільне об'єднання територіальних громад» - щодо передачі значної частини повноважень на місцевий рівень та змін до Бюджетного і Податкового кодексів України - щодо фінансової децентралізації.

5. Частинами першою та другою статті 24 проекту Закону пропонується встановити, що утворювачі та власники *небезпечних відходів* зобов'язані, зокрема, забезпечувати їх збирання, перевезення, оброблення самостійно за наявності ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та *дозволу на здійснення операцій управління відходами* або шляхом укладення договорів з суб'єктами господарювання у сфері управління відходами та не допускати передачі небезпечних відходів суб'єктам господарювання, які не

мають ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та дозволу на здійснення операцій управління відходами.

Суб'єкт господарювання у сфері управління відходами для провадження господарської діяльності з управління *небезпечними відходами* зобов'язаний, зокрема, мати ліцензію на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та *дозвіл на здійснення операцій управління відходами*, а види відходів, які підлягають збиранню, перевезенню та обробленню, повинні відповідати ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та *дозволу на здійснення операцій управління відходами*.

Поряд з цим, частинами першою та другою статті 26 проекту Закону передбачається, що господарська діяльність зі збирання, перевезення та оброблення відходів без наявності дозволу на здійснення операцій управління відходами забороняється.

Суб'єкти господарювання для здійснення операцій збирання, перевезення та оброблення відходів, зобов'язані отримати дозвіл на здійснення операцій управління відходами до початку своєї діяльності.

З огляду на вказане, в частинах першій та другій статті 24 проекту Закону слова «дозвіл на здійснення операцій управління відходами» у відповідних відмінках необхідно виключити, оскільки норми даної статті стосуються видів господарської діяльності з небезпечними відходами, які в свою чергу, підлягають ліцензуванню.

6. Проектом Закону передбачається розділ 5 «Дозвільно-ліцензійна система та інформаційне забезпечення сфери управління відходами». При цьому зауважуємо, що дозвільна система у сфері господарської діяльності та ліцензування господарської діяльності є різними засобами державного регулювання господарської діяльності і не є тотожними.

Тому, назва вказаного розділу проекту Закону потребує розмежування в частинах ліцензування та дозвільної системи у сфері господарської діяльності.

7. Статтею 25 проекту Закону передбачається, що утворювачі відходів, діяльність яких призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, які не є небезпечними, перевищує 50 тонн один раз на рік подають декларацію про відходи.

Порядок подання декларації про відходи та її форма затверджується Кабінетом Міністрів України.

У розумінні Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон про адмінпослуги) декларація про відходи є адміністративною послугою.

Відповідно до статті 5 Закону про адмінпослуги виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються:

найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання,
суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;

перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;

платність або безоплатність надання адміністративної послуги;

граничний строк надання адміністративної послуги;

перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

Тому, у статті 25 проекту Закону необхідно визначити основні вимоги до регулювання надання адміністративних послуг щодо подання та реєстрації декларації про відходи.

8. Частиною першою статті 27 проекту Закону передбачається, що видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання), дозволу на здійснення операцій управління відходами здійснюється відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» з урахуванням особливостей, установлених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та цим Законом.

Водночас, Законом про дозвільну систему не визначені особливості щодо видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу *на здійснення операцій управління відходами*.

З огляду на вказане, частину першу статті 27 проекту Закону необхідно доопрацювати, зазначивши, що видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання), дозволу на здійснення операцій управління відходами здійснюється відповідно до Закону про дозвільну систему та цього Закону.

9. Частиною другою статті 27 проекту Закону передбачається, що для отримання дозволу на здійснення операцій управління відходами *суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами заяву* про отримання дозволу та додає, серед іншого, копію висновку з оцінки впливу на довкілля щодо об'єкта управління відходами відповідно до закону.

Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) дозволу на здійснення операцій управління відходами *здійснюються в паперовій та електронній формі або через Інформаційну систему управління відходами, а видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) цього дозволу здійснюється виключно в електронній формі*.

Відповідно до частини чотирнадцятої статті 4¹ Закону про дозвільну систему прийняття від суб'єкта господарювання або уповноваженої ним особи заяви про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру *здійснюється адміністратором у центрі надання адміністративних послуг*.

Кабінет Міністрів України має право визначити адміністративні послуги, які за вибором суб'єкта господарювання можуть отримуватися у центрі надання адміністративних послуг, дозвільному органі. На сьогодні, такий перелік адміністративних послуг не затверджений Кабінетом Міністрів України.

Заява про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру, що оформляється дозвільними органами, або декларація подається суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою):

у паперовій формі особисто або поштовим відправленням - до адміністратора;

в електронній формі через портал електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі - портал електронних сервісів), оформлена згідно з вимогами законів у сфері електронних документів, - до дозвільного органу.

Документи в електронній формі подаються *суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою)* через портал електронних сервісів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Згідно з частинами сьомою та восьмою статті 12 Закону про адмінпослуги перелік адміністративних послуг, які надаються через центр надання адміністративних послуг, має включати адміністративні послуги органів виконавчої влади, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

Перелік адміністративних послуг, які надаються через центр надання адміністративних послуг, затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16.05.2014 № 523-р.

Суб'єктам надання адміністративних *послуг забороняється приймати заяви, видавати суб'єктам звернень оформлені результати надання адміністративних послуг* (у тому числі рішень про відмову в наданні адміністративних послуг), якщо такі послуги надаються через центри надання адміністративних послуг, *крім випадків подання заяв через Єдиний державний портал адміністративних послуг.*

Частиною четвертою статті 13 Закону про адмінпослуги визначені основні завдання адміністратора, зокрема видача або забезпечення направлення через засоби поштового зв'язку суб'єктам звернень результатів надання адміністративних послуг (у тому числі рішення про відмову в задоволенні заяви суб'єкта звернення), повідомлення щодо можливості отримання адміністративних послуг, оформлених суб'єктами надання адміністративних послуг.

Враховуючи викладене, статтю 27 проекту Закону необхідно доопрацювати в частині подання заяви та документів для отримання дозволу та його видачі через центр надання адміністративних послуг у відповідності до вимог вищезазначених законів.

Аналогічне зауваження, також, стосується видачі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів, які передбачені статтею 29 проекту Закону.

Частиною сьомою статті 9 Закону про адмінпослуги визначено, що суб'єкт надання адміністративної послуги не може вимагати від суб'єкта звернення документи або інформацію, що перебувають у володінні суб'єкта надання адміністративних послуг або у володінні державних органів, органів влади

Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ або організацій, що належать до сфери їх управління.

Тому, у статті 27 проекту Закону слова «копію висновку з оцінки впливу на довкілля щодо об'єкта управління відходами відповідно до закону» необхідно виключити, що буде відповідати вимогам Закону про адмінпослуги.

10. Частиною шостою статті 27 проекту Закону передбачаються підстави для прийняття рішення про анулювання дозволу на здійснення операцій управління відходами.

Відповідно до частини сьомої статті 4¹ Закону про дозвільну систему дозвільний орган, що видав документ дозвільного характеру, може звернутися до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання документа дозвільного характеру за наявності хоча б однієї з таких підстав:

1) встановлення факту надання в заяві про видачу документа дозвільного характеру та документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;

2) здійснення суб'єктом господарювання певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, на які отримано документ дозвільного характеру, з порушенням вимог законодавства, щодо яких дозвільний орган видавав припис про їх усунення із наданням достатнього часу для їх усунення.

Законом можуть передбачатися інші підстави для анулювання документа дозвільного характеру.

Тому, у частині шостій статті 27 проекту Закону необхідно передбачити також анулювання дозволу у разі порушень суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері управління відходами шляхом звернення дозвільного органу до адміністративного суду.

Аналогічне зауваження стосується й анулювання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів.

11. Відповідно до статті 29 проекту Закону *повний перелік документів для прийняття рішення про видачу письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів* встановлюється відповідно до вимог Базельської конвенції про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням.

Повний перелік документів для прийняття рішення про видачу висновку на транскордонне перевезення відходів встановлюється відповідно до вимог Базельської конвенції про контроль за транскордонним перевезенням відходів та їх видаленням.

Відповідно до статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру, строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа

та перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

Тому, перелік документів для отримання вищезазначених письмової згоди та висновку, строку їх дії, а також платність або безоплатність видачі письмової згоди необхідно передбачити в проекті Закону, що буде відповідати вимогам Закону про дозвільну систему.

Крім цього, висновок на транскордонне перевезення відходів у розумінні Закону про дозвільну систему має ознаки документа дозвільного характеру.

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» встановлення інших видів документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності може здійснюватися шляхом внесення відповідних змін до цього Закону.

Зміни до Переліку вносяться одночасно (разом) з внесенням змін до законів України, що регулюють відносини у цій сфері.

Необхідність одержання документів дозвільного характеру, встановлена законами, виникає виключно після внесення таких документів до Переліку.

Враховуючи викладене, необхідно внести відповідні зміни до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», доповнивши підпункт 5 пункту 4 розділу 10 «Прикінцеві та перехідні положення» проекту Закону відповідною нормою.

II. Щодо ліцензування видів господарської діяльності.

Пунктом 7 статті 18 проекту Закону, серед іншого, передбачається, що до повноважень *центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами*, зокрема, належить *видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами*.

З метою однозначного тлумачення терміну «здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами» у проекті Закону необхідно передбачити визначення зазначеного терміну.

Частиною першою статті 28 проекту Закону передбачається, що господарська діяльність управління з небезпечними відходами здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії, що видається в порядку, встановленому Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, та у відповідності із ліцензійними умовами провадження господарської діяльності у сфері поводження з небезпечними відходами.

Водночас пунктом 4 розділу X Прикінцевих та перехідних положень проекту Закону передбачається, серед іншого, внести зміни до таких законодавчих актів України, зокрема:

«У статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами):

а) пункт 14 викласти у такій редакції:

14) виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, *здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами*. Не підлягає ліцензуванню тимчасове зберігання суб'єктом господарювання утворених ним небезпечних відходів, якщо протягом 90 днів з дня утворення небезпечні відходи передаються суб'єктам господарювання, що мають ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»;

б) у пункті 24 виключити слова «та небезпечних відходів»;

в) пункти 31 та 32 виключити;».

По-перше, відповідно до Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222) державна політика у сфері ліцензування ґрунтується, серед іншого, на принципі єдиної державної системи ліцензування, що реалізується шляхом, зокрема, *встановлення єдиного переліку видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, виключно цим Законом*.

Частиною першою статті 28 проекту Закону передбачається ліцензування зазначеного вище виду господарської діяльності *з урахуванням особливостей, визначених цим Законом*, що суперечить пункту 4 розділу X Прикінцевих та перехідних положень проекту Закону.

З огляду на зазначене, вказані вище положення проекту Закону потребують узгодження між собою.

По-друге, відповідно до частини другої статті 9 Закону № 222 ліцензійні умови та зміни до них розробляються органом ліцензування, що є центральним органом виконавчої влади, підлягають погодженню спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування та затверджуються Кабінетом Міністрів України, крім випадків, визначених законом.

Проектом Закону, серед іншого, пропонується внесення змін до Закону № 222 в частині виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

З огляду на зазначене, ліцензійні умови провадження господарської діяльності у сфері поводження з небезпечними відходами в даному контексті не будуть актуальними, оскільки, ліцензіат зобов'язаний виконувати вимоги ліцензійних умов відповідного виду господарської діяльності, а здобувач ліцензії для її одержання - відповідати ліцензійним умовам (частина перша статті 9 Закону № 222).

Аналогічне зауваження стосується й ліцензування умов провадження господарської діяльності у сфері поводження з небезпечними відходами та потребує приведення у відповідність по тексту проекту Закону.

По-третє, відповідно до пункту 24 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським,

автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Враховуючи, що органом ліцензування вищевказаного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, визначено декілька органів ліцензування, доцільно узгодити редакцію проекту Закону з цими органами ліцензування, оскільки таке виключення потребуватиме внесення змін до інших нормативно-правових актів.

По-четверте, відповідно до пунктів 31 та 32 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності, як, перероблення побутових відходів та відповідно захоронення побутових відходів.

Виключення запропонованих видів господарської діяльності потребує погодження з органом ліцензування (Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг).

Крім того, статтею 28 проекту Закону передбачається, що відповідність матеріально-технічної бази встановленим вимогам *підлягає обов'язковій перевірці до видачі ліцензії*. Перевірка проводиться *органом ліцензування* за місцем провадження діяльності у *порядку*, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері управління відходами.

Контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних вимог здійснює орган ліцензування - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки.

Слід зазначити, що запровадження розробником передліцензійної перевірки не передбачено Законом № 222 та суперечить його положенням.

Також, статтею 28 проекту Закону пропонується окремими повноваженнями органу ліцензування одночасно наділити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері управління відходами та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки.

Згідно з частиною другою статті 6 Закону № 222 орган ліцензування для цілей цього Закону за відповідним видом господарської діяльності, серед іншого, отримує та розглядає заяву разом з документами, подання яких до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, відмови у видачі ліцензії чи про видачу ліцензії, оформлення, переоформлення та видачу інших документів, що стосуються сфери повноважень органу ліцензування; здійснює контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов та за результатами перевірки приймає рішення.

Отже, запропоновані норми статті 28 проекту Закону потребують додаткового обґрунтування.

III. Щодо аналізу регуляторного впливу.

1. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту Закону не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі - АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 до цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

визначити основні групи, на які вона справляє вплив;

обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з тим, в АРВ до проекту Закону розробником жодним чином не проаналізовано існуюче *правове* регулювання правовідносин щодо яких склалась проблема, не доведено чому існуюче регулювання не вирішує проблему та потребує вдосконалення.

При визначенні проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробником, також, не наведено жодних даних, які б обґрунтовували, наприклад, необхідність створення нового органу виконавчої влади у сфері управління відходами, збільшення як часового, так і фінансового навантаження на суб'єктів господарювання в частині декларативних та дозвільних процедур, внутрішньоуправлінських (призначати відповідальних осіб у сфері управління відходами, забезпечувати професійну підготовку, підвищення кваліфікації та проведення атестації фахівців у сфері управління з відходами, забезпечувати відеофіксацію, включаючи пряму трансляцію, здійснення операцій з відновлення та видалення небезпечних відходів тощо).

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, *принципу доцільності*, оскільки розробником неналежним чином обґрунтована наявність проблеми, що потребує державного регулювання.

2. У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Однак, у зв'язку з тим, що проблема фактично не визначена, задекларована розробником ціль державного регулювання викладена формально та не є вимірюваною.

Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

Таким чином, розробником порушено *принцип адекватності*, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

3. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробником альтернативні способи досягнення цілей визначено формально та не проаналізовано належним чином вигоди і витрати держави, суб'єктів господарювання та населення.

Так, визначаючи вигоди і витрати суб'єктів господарювання розробником зазначено, що прогнозуються витрати лише на ознайомлення з вимогами регулювання, а також витрати, пов'язані із запровадженням якісного обліку та звітності у сфері управління відходами, роздільного збирання відходів виробництва, пошуку та запровадження інноваційних технологій управління відходами на підприємствах.

Однак, зазначене не узгоджується, зокрема, із змістом статті 13 проекту Закону, якою визначено, серед іншого, обов'язки суб'єктів господарювання, що свідчить про наявність інших витрат.

Крім того, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємства окремо кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до додатка 2 до Методики.

Вказане, в свою чергу, унеможливорює надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

4. У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням *принципу ефективності*, тобто забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

5. У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Крім того, відповідно до даних, наведених у розділі III АРВ, у сфері дії проекту Закону господарську діяльність здійснює 322920 суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання. Зважаючи на це, розробник на виконання вимог пункту 8 Методики у розділі VI АРВ повинен був забезпечити проведення М-Тесту.

Однак, в АРВ до проекту Закону М-Тест згідно з додатком 4 до Методики не проведено, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва.

6. У Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено належної кількості як обов'язкових, так і додаткових показників результативності регуляторного акта, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

Недотримання розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону.

Окрім зазначеного, прийняття проекту Закону здійснюється не у відповідності з визначеним статтею 4 Законом принципом прозорості та врахування громадської думки.

Вказаний принцип, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому Законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Так, на адресу ДРС надійшли зауваження та пропозиції до проекту Закону від:

УА Втормед, УА Вторметресурс, Укрметалургпром, ПАТ «ІНТЕРТАЙП ДНІПРОВСЬКИЙ ВТОРМЕТ», Українського виробничо-екологічного об'єднання по заготівлі та використанню вторинних матеріальних ресурсів «Укрвторма», ГО «ЕКО-ПОРТ», ЕВА (копії листів додаються).

Акцентуємо увагу розробника, що відповідно до частини сьомої статті 9 Закону усі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або *мотивовано їх відхиляє*.

Підсумовуючи викладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та АРВ, встановлено, що проект розроблено з порушенням основних принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності та ефективності, визначених статтею 4 Закону.

Крім цього, проект Закону не відповідає вимогам статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити у погодженні проекту Закону України «Про управління відходами».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

**Міністерство екології та
природних ресурсів України**
**Міністерство економічного
розвитку України**

**Державна регуляторна служба
України**

*Цього проекту Закону України "Про
управління відходами"*

На сайті Міністерства екології та природних ресурсів оприлюднено проект Закону України "Про управління відходами".

За інформацією розробника законопроекту основною метою прийняття законопроекту є впровадження термінології у сфері управління відходами, системи механізмів контролю для забезпечення всебічного захисту здоров'я людей та довкілля шляхом впровадження заходів для запобігання або зменшення утворення відходів, зниження негативних наслідків від управління відходами, співробітництво підприємств, використання і відновлення в якості вторинної сировини та енергетичних ресурсів.

Ця досягнення цієї мети проектом передбачається:

- запровадження відповідної термінології та основоположних принципів та положень європейського законодавства у сфері управління відходами у національне законодавство;
- розроблення та затвердження Національного переліку відходів;
- запровадження європейської класифікації відходів та операції з ними;
- запровадження інформаційної системи управління відходами;
- збільшення розміру адміністративних стягнень за порушення вимог законодавства у сфері управління відходами.

Державне регулювання передбачає утворення **нового центрального органу** виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами. Його створення суттєво спростить для суб'єктів господарської діяльності отримання адміністративних послуг у сфері управління відходами.

В пояснювальній записці до законопроекту зазначено, що його розроблення обумовлено необхідністю вирішення критичної ситуації, яка склалася з утворенням, накопиченням, зберіганням, відновленням, обробленням та захороненням відходів і характернується подальшим розвитком екологічних загроз, а також необхідністю

привнесення відповідної термінології у сфері управління відходами до термінів, встановлених європейськими директивами.

В той же час, відповідно до п. 5 ст. 24 запропонованого проекту Закону України «Про управління відходами» (дає за текстом — законопроект), управління металобрухтом здійснюється відповідно до вимог цього Закону та Закону України «Про металобрухт». Згідно ст. 1 законопроекту операції управління відходами — це збирання, перевезення, оброблення відходів. Таким чином, розповсюдженні дію новоствореного закону на операції з металобрухтом, ініціатори законопроекту, всупереч поставленим завданням проекту (вступна частина проекту), насамперед, навпаки значно ускладнює процес збирання та переробки металобрухту. А саме процес управління металобрухтом значно обтяжується наступним:

— суб'єкт господарювання у сфері управління відходами (юридична особа та фізична особа-підприємець, який займається збиранням, перевезенням, обробленням відходів) повинен буде отримати дозвіл на здійснення операцій управління відходами відповідно до цього Закону, до початку своєї діяльності (ст.ст. 26,27). Для отримання дозволу суб'єкт господарювання може до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами заяву про отримання дозволу з додатковими даних та документів відповідно до черенку.

Також суб'єкт господарювання у сфері управління відходами повинен серед іншого (ст.ст. 13, 31, 32):

- 1) вести облік відходів та надавати звітну інформацію;
- 2) розробляти та виконувати плани управління відходами;
- 3) надавати місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, уповноваженим органам виконавчої влади у сфері управління відходами інформацію про відходи та пов'язану з ними діяльність;
- 4) призначати відповідальних осіб у сфері управління відходами;
- 5) забезпечувати професійну підготовку, підвищення кваліфікації та проведення атестації фахівців у сфері управління відходами;
- 6) вести облік кількості, коду та найменування, джерела походження відходів, здійснення операцій управління відходами, зобов'язати вести облікові книги утворення відходів та здійснення операцій управління відходами в навсировому та/або електронному вигляді;
- 7) надавати звітність до інформаційної системи управління відходами.

Задля збору, підготовки, аналізу документів для отримання дозволу для підприємств, що здійснюють виготовлення продукції з відходів (металобрухту), а також для виконання вищезазначених обов'язків щодо ведення і надання звітності та обліку відходів стане необхідним розширення штату працівників, що в свою чергу потягне за собою значне збільшення собівартості виготовленої продукції, та як наслідок - суттєво негативно вплине на конкурентоспроможність та об'єми реалізації продукції на світовому та внутрішньому ринку. В свою чергу це призведе до зменшення наповнення державного бюджету, в чому далеко не останню роль відіграють металургійні підприємства України.

Згідно ст. 24 проекту, передача кордаційними особами та приймання суб'єктами господарювання у сфері управління відходами металобрухту здійснюється при наявності свідчення про походження металобрухту, що утворився в результаті

професійної діяльності цих юридичних осіб, та на підставі письмових договорів, суб'єктам господарювання у сфері управління виходами дозволяється приймати від фізичних осіб лише метаоброхт, що має походження з домогосподарств.

Негативні наслідки впровадження вищезазначених положень:

- обмеження приймання метаоброхту у фізичних осіб законодавчо нерозкріпленим поняттям «походження з домогосподарств», а також обмеження приймання метаоброхту лише на підставі письмових договорів (автори законопроекту, як ми бачимо, не зробили виключення навіть для приймання брухту у фізичних осіб) штрафних санкцій на посадових осіб металургійних підприємств надавати право контролюючим органам безпосередньо створювати або навпаки, заперечувати, що метаоброхт має чи не має вищезазначене «походження», що в свою чергу створить умови для розвитку корупційних схем у даному напрямку.

Стаття 30 проекту передбачає створення інформаційної системи управління виходами. Ведення інформаційної системи управління виходами відбувається на основі програмного забезпечення, розробленого відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність та взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами. Інформаційна система управління виходами складається з підсистем звітності, надання адміністративних послуг та ресурсів.

Негативні наслідки впровадження вищезазначених положень:

- створення та впровадження в дію системи управління виходами (інформаційних систем, підсистем звітності, ресурсів, адміністративних послуг), вимагатиме масштабних витрат, як на розширення штату працівників вже діючих державних органів, так і на створення нових органів з надання адміністративних послуг у сфері управління виходами, що призведе до значного збільшення навантаження на державний бюджет країни.

- розповсюдження дії проекту на операції з метаоброхтом навпаки значно ускладнить збирання та переробку брухту металів, що само по собі суперечить меті проекту та створить перешкоди для переробки виходів в готову продукцію.

Враховуючи вищезазначене, можна зробити загальний висновок, що **прийняття запропонованого проекту Закону України «Про управління виходами» призведе до значних негативних наслідків у сфері провадження діяльності з метаоброхтом та у металургійній промисловості, а саме до:**

- необхідності розширення штату працівників як металургійних підприємств, так і органів у сфері контролю за дотриманням норм закону;
- значного збільшення собівартості виготовленої продукції, та як наслідок - суттєво негативно вплине на конкурентоспроможність та об'єми реалізації металопродукції вітчизняних виробників на світовому та внутрішньому ринку;
- призведе до зменшення наповнення державного бюджету;
- створить сприятливі умови для розвитку корупційних схем у даному напрямку;
- призведе до значного збільшення навантаження на державний бюджет України.

Тотальний контроль поширюється на всіх і все. Цілком пограбують навіть такі звичайні види дій як розбирання, поділ на складові, витяг, подрібнення, гранулювання, змішання, сушіння, упакування та ін. В результаті відбувається всеохопне втручання як в господарську, так і в повсякденне життя людей і організацій, що неминуче призведе до значного зростання регуляторного впливу як на бізнес, так і на життєдіяльність населення. Цілком ставили в ході «революції гірничості», всі програми партійних об'єднань, складових вищезазначеної Верховної Ради, передбачали суттєве зменшення регуляторного впливу держави на бізнес.

Даний законопроект спрямований на кардинальне посилення регуляторного впливу.

Таке втручання в усі сфери економіки і життєдіяльності людини, безумовно, потребує суттєвого збільшення апарату співробітників органів контролю та управління у сфері поводження з виходами. Мабуть, можна очікувати збільшення штату міністерства екології та природних ресурсів, екологічних інспекцій, їх територіальних підрозділів в районі, що, в свою чергу, спричинить нові необорудовані витрати бюджетних коштів на утримання органів управління виходами. Видимих доходів бюджету від тотального управління операціями з виходами не передбачається, а ось витрати на створення і функціонування таких органів будуть досягти значними і аксоноутно не сприяють зростанню виробництва національного продукту і, в кінцевому підсумку, виходженню в бюджет країни.

Розширення сфери впливу органів управління операціями з виходами, нагання їм функцій покарання у вигляді нескінченних штрафів за недотримання, невідповідність, відхилення, порушення, помилки тощо, створює унікальні можливості для процвітання корупції, особливо на низових рівнях і, як один з наслідків, серйозне погіршення рівня гніхованої підприємницької діяльності (Розділ V Дозвільно-ліцензійна система та інформаційне забезпечення сфери управління виходами статті 26, 27 проекту закону).

Реалізація законопроекту серйозно збільшить штат контролюючих органів, введення численних, значних за розміром штрафів заведе від бізнесу здійснення заходів, пов'язаних ні з утилізацією виходів, а перш за все з підготовкою звітності, оформленням всіх актів з перерахування кожного стану утворення виходів, їх переміщення, переробки і утилізації, а також оформлення нових видів статистичної звітності по процесу управління виходами. Це призведе до збільшення штату не зайнятих виробництвом співробітників, зростання необорудованих витрат на виробництво і собівартості кітцевої продукції і, як наслідок, зниження конкурентоспроможності товарів і послуг українських виробників, зменшення вального національного продукту і надходжень до бюджету.

Через можливу першепечатну прийняття законопроекту «Про управління виходами» стає питання щодо подальшого розвитку ринку метаоброхту. З огляду на те, що по-перше, завдяки використанню вторинної сировини, якою є метаоброхт, є можливість заощаджувати грошові кошти та людські ресурси в добуття первинної сировини. Впровадження сплати ліцензійних зборів також сприяє збільшенню ціни собівартості вторинної сировини.

Такі зміни спрямовані на знищення ринку вторинної сировини першочергово, всупереч захисту екології України та економічним проблемам у даному секторі.

У проекті передбачено створення контрольно-технічних органів, діяльність яких буде забезпечувати виконання вищезазначеного законопроєкту у житті, проте, фінансування яких докладається саме на підприємства, що займаються металобрухтом, що суттєво впливатимуть на собівартість кінцевого продукту переробки, а також ускладнює нормативно-правове регулювання та процес діяльності підприємств, що займаються збутом та переробкою металобрухту.

Функціональні обов'язки та правова регламентація діяльності вищезазначених органів потребує чіткої доцільності визначеності та зваженого рішення щодо доцільності її створення.

Діючий Закон України "Про металобрухт" (№619-ХІV від 05.05.1999 року із змінами та доповненнями) регулює відносини, що виникають у процесі здійснення операцій з металобрухтом, який є найважливішою стратегічною та енергозберігаючою сировиною для металургійного виробництва, і спрямований на захист інтересів підприємств вітчизняної металургійної галузі та забезпечення екологічної безпеки довкілля при утворенні, збиранні та використанні металобрухту. Статтею 2 цього Закону передбачено, що Закон застосовується до операцій з металобрухтом.

У цьому Законі визначені терміни, а саме металобрухт - виробіток або частини виробів, які за рішенням власника втрачені експлуатаційну діяльність внаслідок сиління, а також виробіток зносу і металу, що мають неповний брак, залишки чорних і кольорових металів і їх сплавів.

В Верховній Раді України знаходиться на розгляді проєкт Закону України №7497 від 17.01.2018р. "Про деїнізацію ринку металургійної сировини (про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо операцій з металобрухтом)", який розроблено для забезпечення прозорості та сталості роботи в сфері заготівлі й переробки брухту та відходів чорних і кольорових металів. Завданням проєктом Закону передбачається скасування поділу металобрухту на промисловий та побутовий, спрощення вимог до заготівлі брухту (без його переробки), усунення нефективних та надмірних механізмів державного регулювання, спрощення розрахунків з фізичними особами за готівку, усунення правової колізії в частині відповідальності за здійснення операцій з брухтом.

Діючий Національний стандарт України ДСТУ 4121:2002 "Метали чорні металобрухт" для перероблення, а також на продукти їхнього перероблення (шпихтовий брухт), які використовують як металургійну сировину у процесі виготовлення чавуну та сталі, для виробництва сталевих і чавунних виливків та феросплавів або з іншою метою.

УАВтормет разом з фізико-технологічним інститутом металів та сплавів НАН України та Технічним Комітетом "Ливарне виробництво" здійснюється розробка проєкту нового Національного стандарту "Метали чорні вторинні. Загальні технічні умови". Новий національний стандарт України розробляється з урахуванням основних нормативних положень "Європейської специфікації сталеного брухту" (European steel scrap specification), рекомендацій по сталевому брухту FS-2017

інституту переробки США (Guidelines for Ferrous Scrap: FS-2017, Institute of Scrap Recycling Industries, Inc., USA)

Запропонований проєкт Закону Міністерством екології та природних ресурсів України потребує широкого громадського обговорення з асоціаціями, об'єднаннями, громадськими спілками, фахівцями наукових установ та експертних організацій і проведення "круглих столів".

З огляду на все це ми вважаємо що запропонований проєкт Закону суперечить інтересам суб'єктів підприємницької діяльності, суттєво ускладнює їх господарську діяльність, протирічить нормам діючого Закону України "Про металобрухт".

Вважаємо нецільовими внесення металобрухту, як вторинної сировини в проєкті Закону «Про управління відходами» та необхідним його виключенням із даного проєкту закону.

З повагою,
Президент Асоціації

В. Бухалей

48124, м. Дніпропетровськ,
вул. Митрополита, 1
Тел: 747 48 44 00, 747 1 63 02
Факс: 747 48 44 00, 747 1 63 02
№ 18/94

на № _____

ІНТЕРПЛАЙ
Українська асоціація вторинних металів
Україна, 02081, м. Київ,
вул. Дніпровська набережна, 18-А, оф. 247

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ІНТЕРПЛАЙ ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ВТОРГМЕТ» розглянуло проект Закону України «Про управління доходами» розроблений Міністерством економіки та промислових ресурсів України в частині, що стосується діяльності з металооброму. За результатами розгляду надаємо свої зауваження та пропозиції.

Враховано, що прийняття проекту Закону України «Про управління доходами» у поточній редакції призведе до значних негативних наслідків у сфері діяльності з металооброму, зокрема:

1. Відповідно до ст. 2 та п. 5 ст. 24 проекту Закону України «Про управління доходами» управління металооброму здійснюється відповідно до вимог цього Закону, тобто всі операції з металооброму регулюються не лише нормами Закону України «Про металообрут» та відповідними підзаконними актами, а й законодавчими та нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність у сфері поводження з відходами.

Впровадження таких змін у законодавстві матиме негативні наслідки для суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність з металооброму, зокрема, по-перше, повністю зникне можливість переглянути документи для здійснення операцій управління металооброму, по-друге, для отримання дозволу на здійснення операцій управління доходами суб'єкт господарювання повинен подати заручу про отримання дозволу з поданими документами, перелік яких значно ширший ніж аналогічний перелік документів, передбачений Законом України «Про металообрут» і при цьому Закон України «Про металообрут» не втрачає своєї чинності. Переоформлення та отримання відповідних дозвільних документів на здійснення операцій управління доходами суб'єктам господарювання, що мають відповідні дозвільні документи на здійснення операцій з металооброму, призведе на довгий час діяльність таких суб'єктів господарювання і як наслідок, призведе до соціальної нестабільності у металургійній галузі та зменшення надходжень державного бюджету України.

2. Згідно з ст. 24 проекту Закону України «Про управління доходами» передача юридичними особами та приймання суб'єктами господарювання у сфері управління доходами металооброму здійснюється при наявності свідчення про походження металооброму що утворився в результаті професійної діяльності цих юридичних осіб, та на підставі письмових договорів. Суб'єктам господарювання у сфері управління доходами дозволяється приймати від фізичних осіб лише металообрут, що має походження з домогосподарства.

Впровадження таких норм законодавства матиме негативні наслідки та створить умови для розвитку корупційних схем, у діяльності з прийняття металооброму, оскільки чинне законодавство України не містить визначення поняття «металообрут», що має походження з домогосподарства». Такі нововведення дадуть небажані можливості контролюючим та фіскальним органам щодо накладання штрафних санкцій на посадових осіб суб'єктів господарювання, що здійснюють приймання металооброму.

3. Статтею 30 проекту Закону України «Про управління доходами» передбачено створення інформаційної системи управління доходами. Ведення інформаційної системи управління доходами відбувається на основі програмного забезпечення, розробленого відповідно до державних стандартів, що забезпечують його унікальність та взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами. Інформаційна система управління доходами складається з підсистем звітності, надання адміністративних послуг та реєстрів.

Впровадження таких норм законодавства в частині здійснення операцій з металооброму матиме негативні наслідки, оскільки потребує значних капітальних вкладень на придбання програмного забезпечення і розширення штату працівників. Крім того, значно збільшуватиметься перелік звітності, що необхідно подавати суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність з металооброму.

У зв'язку із зазначеним вище пропозиції ПАТ «ІНТЕРПЛАЙ ДНІПРОВТОРГМЕТ» до проекту Закону України «Про управління доходами» наступні:

- сфера дії Закону України «Про управління доходами» не повинна розповсюджуватися на операції з металооброму,
- у Законі України «Про металообрут» чітко зазначено, що норми Закону України «Про управління доходами» не поширюються на відносини, що виникають у разі здійснення операцій з металооброму (редакція ст. 2 Закону України «Про металообрут» не повинна бути змінена або визначена також, що втратить чинність),
- п. 5 ст. 24 проекту Закону України «Про управління доходами» необхідно виключити.

Голова Правління

Мачаренко В.І.

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ІНТЕРПЛАЙ ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ВТОРГМЕТ»
48124, м. Дніпропетровськ, вул. Митрополита, 1
Тел: 747 48 44 00, 747 1 63 02
Факс: 747 48 44 00, 747 1 63 02
№ 18/94

<p>переробних підприємств, надасть право посадових осіб металобрухту, що полегшить проведення контролюючим органам можливості контролювати обсяги (у фізичних осіб) надані необхідні інформаційні дані для прийняття об'єктивних рішень, як ми бачимо, не зробили підстав писемних договорів (або прийняти металобрухту лише на договірних умовах), а також об'єктивних методів «походження» з фізичних осіб металобрухту у - обсягах прийнятих металобрухту у металургійних підприємствах. Впровадження цих положень сприятиме наступній позитивній динаміці металобрухту, що має похідження з фізичних осіб металургійних підприємств. Сьогодні дозволяється у сфері управління відходами металургійних підприємств. Сьогодні дозволяється у сфері управління відходами металургійних підприємств. Сьогодні дозволяється у сфері управління відходами металургійних підприємств.</p>	<p>Кабінетом Міністрів України. ртутьмісними відходами встановлюються батареок, акумуляторів, шин, мастил (олія) електричного обладнання, відпрацьованих будівництва та знесення, електричного та побутового обладнання, ветеринарної практики, що утворюються у процесі медичного обслуговування. 5. Вимоги до систем управління відходами, розширеної відповідальності виробників заходами, якими впроваджуються системи терміну експлуатації, визначаються окремими транспортні засоби у яких закриті батареок, батареї і акумулятори та електричного обладнання, відпрацьованих мастилку, скля, улаковки, електричного та засоби управління відходами паперу, картону, 4. Правові, організаційні та економічні муніципальними відходами. законі України щодо управління відповідальності виробників встановлюється саморегулювання з організаційними розширеної порядок взаємодії органів місцевого управління муніципальними відходами та ініціативні та економічні засади Правові, організаційні та економічні засади управління відходами металургійних підприємств. 2. Згідно ст. 24 проєкту, передана інфраструктура України останню роль відіграють металургійні підприємства до «меншого наповнення внутрішнього ринку. В свою чергу це призведе до зменшення наповнення державного бюджету, в чому далеко не останню роль відіграють металургійні підприємства України.</p>	<p>організаційні засади управління відходами та уникнення забруднення інших видів організації місцевого саморегулювання муніципальними відходами. 3. Орган місцевого саморегулювання організації місцевого саморегулювання з управління відходами металургійних підприємств. 5. Управління відходами металургійних підприємств до вимог цього Закону та Закону України «Про металобрухт». «Передача управління відходами металургійних підприємств при наявності відповідних умов похідження металобрухту що здійснюється при наявності цих умов. Сьогодні дозволяється у сфері управління відходами металургійних підприємств. Сьогодні дозволяється у сфері управління відходами металургійних підприємств. Сьогодні дозволяється у сфері управління відходами металургійних підприємств.</p>
--	---	---

Додаток до листа ПАО «ІНТЕРПЛАЙН Дніпропетровський Вирішувальний Комітет» № від грудня 2018 року

Додаток до листа ПАО «ІНТЕРПЛАЙН Дніпропетровський Вирішувальний Комітет» № від грудня 2018 року

<p>також порядок проведення розрахунків за металобрухт з фізичними та юридичними особами визначаються Законом України «Про металобрухт». 6. Вимоги до систем управління відходами, що утворюються у процесі медичного обслуговування, ветеринарної практики, будівництва та знесення, електричного та електронного обладнання, відпрацьованих батареок, акумуляторів, шин, мастил (олія) та ртутьмісними відходами встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>		<p>контролюючим органам безпідставно стверджувати або навпаки заперечувати що металобрухт має чи не має вищезазначене «побутове» походження, що в свою чергу створить умови для розвитку корупційних схем у даному напрямку 3. Стаття 30 проєкту передбачає створення Інформаційної системи управління відходами. Ведення інформаційної системи управління відходами відбувається на основі програмного забезпечення, розробленого відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність та взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами. Інформаційна система управління відходами складатиметься з підсистем звітності, надання адміністративних послуг та реєстрів. Впровадження вищезазначених положень матиме наступні негативні наслідки - створення та впровадження в дію системи управління відходами (інформаційних систем, підсистем звітності, реєстрів, адміністративних послуг), потребуватиме масштабних витрат, як на розширення штату працівників вже існуючих державних органів, так і на створення нових органів з надання адміністративних послуг у сфері управління відходами, що призведе</p>
--	--	---

<p>1999 р., № 25, ст. 212 із наступними змінами);</p> <p>3) Закон України «Про ачгервативні ажресні енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 155 із наступними змінами);</p> <p>а) у статті 1 словосполучення «металобрухт»;</p> <p>б) у пункті 24 виключити слова «та небезпечних відходів»;</p> <p>в) пункти 31 та 32 виключити;</p> <p>5) пункт 40 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.</p>	<p>1) вилучити; мінімумів доходів громадян»; у статті 109 слова «від двох до десяти» вилучити; мінімумів доходів громадян»; замінити «від ста до ста п'ятидесяти» неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» відповідно;</p> <p>2) абзац другий статті 2 Закону України «Про металобрухт» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 25, ст. 212 із наступними змінами) викласти у наступній редакції:</p> <p>«Закон України «Про управління відходами» не поширюється на відходи, що виникають у процесі здійснення операцій з металобрухтом».</p> <p>3) Закон України «Про ачгервативні ажресні енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 155 із наступними змінами);</p> <p>а) у статті 1 словосполучення «органічних відходів» замінити словами «біовідходів» відповідно;</p> <p>б) у статті 91 словосполучення «побутових відходів» замінити словосполученням «муніципальних відходів» відповідно;</p> <p>4) у статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами):</p> <p>а) пункт 14 викласти у такій редакції:</p> <p>«виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами. Не підлягає ліцензуванню тимчасове зберігання суб'єктом господарювання утворених ним небезпечних відходів, якщо протягом 90 днів з дня утворення небезпечні відходи передаються суб'єктам господарювання, що мають ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»;</p> <p>б) у пункті 24 виключити слова «та небезпечних відходів»;</p> <p>в) пункти 31 та 32 виключити;</p> <p>5) пункт 40 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), викласти в такій редакції:</p> <p>«40. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»</p>	<p>затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), викласти в такій редакції:</p> <p>«40. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»</p> <p>б) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 16, ст. 138):</p> <p>а) пункт 8 частини другої статті 3 викласти в такій редакції:</p> <p>«8) управління відходами: операції у сфері управління небезпечними відходами (збирання, перевезення та оброблення); операції у сфері управління відходами, що не є небезпечними (збирання, перевезення та оброблення), обсягом 100 тон на добу або більше»;</p> <p>б) абзац 7 пункту 11 статті 3 викласти в такій редакції:</p> <p>«збирання, перевезення та оброблення відходів, що не є небезпечними.»</p>
---	--	---

Додаток до листа ІАО «ІНТЕРПАЙП» Дніпропетровський Інформет № від грудня 2018 року

Додаток до листа ІАО «ІНТЕРПАЙП» Дніпропетровський Інформет №

від грудня 2018 року

<p>затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), викласти в такій редакції:</p> <p>«40. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»</p> <p>б) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 16, ст. 138):</p> <p>а) пункт 8 частини другої статті 3 викласти в такій редакції:</p> <p>«8) управління відходами: операції у сфері управління небезпечними відходами (збирання, перевезення та оброблення); операції у сфері управління відходами, що не є небезпечними (збирання, перевезення та оброблення), обсягом 100 тон на добу або більше»;</p> <p>б) абзац 7 пункту 11 статті 3 викласти в такій редакції:</p> <p>«збирання, перевезення та оброблення відходів, що не є небезпечними.»</p>	<p>«органічних відходів» замінити словами «біовідходів» відповідно;</p> <p>б) у статті 91 словосполучення «побутових відходів» замінити словосполученням «муніципальних відходів» відповідно;</p> <p>4) у статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами):</p> <p>а) пункт 14 викласти у такій редакції:</p> <p>«виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами. Не підлягає ліцензуванню тимчасове зберігання суб'єктом господарювання утворених ним небезпечних відходів, якщо протягом 90 днів з дня утворення небезпечні відходи передаються суб'єктам господарювання, що мають ліцензії на здійснення комплексу операцій управління небезпечними відходами та дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»;</p> <p>б) у пункті 24 виключити слова «та небезпечних відходів»;</p> <p>в) пункти 31 та 32 виключити;</p> <p>5) пункт 40 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), викласти в такій редакції:</p> <p>«40. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»</p>	<p>затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), викласти в такій редакції:</p> <p>«40. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами.»</p> <p>б) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 16, ст. 138):</p> <p>а) пункт 8 частини другої статті 3 викласти в такій редакції:</p> <p>«8) управління відходами: операції у сфері управління небезпечними відходами (збирання, перевезення та оброблення); операції у сфері управління відходами, що не є небезпечними (збирання, перевезення та оброблення), обсягом 100 тон на добу або більше»;</p> <p>б) абзац 7 пункту 11 статті 3 викласти в такій редакції:</p> <p>«збирання, перевезення та оброблення відходів, що не є небезпечними.»</p>
---	---	---

Додаток до акта ІАО «ІНТЕРІАНЦІ Літпроєктпроектів Літпроєкт» № 10 від 19 лютого 2018 року

<p>каваларів у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р. № 47, ст. 522 із наступними змінами).</p> <p>вкласти в такий реквізит: «40. Дозвіл на здійснення операцій управління виходами»</p> <p>6) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 16, ст.138);</p> <p>а) пункт 8 частини другої статті 3 вкладає в такий реквізит: «8) управління виходами: операції у сфері управління небезпечними виходами (збирання, перевезення та оброблення); операції у сфері управління виходами, що не є небезпечними (збирання, перевезення та оброблення), обсягом 100 тон на добу або більше»;</p> <p>б) абзац 7 пункту 11 статті 3 вкладає в такий реквізит: «збирання, перевезення та оброблення виходів, що не є небезпечними».</p>	
--	--

Громадська Організація «ЕКО-ПОРТ»

Общественная организация «ЭКО-ПОРТ»
Public Organization "ECO-PORT"
65026 Украина, м. Одесса, Митла ца. 1
тел. (048) 729-37-74, факс (048) 729-37-76
eco-port@port.odessa.ua

Вих. № 06/23/118
від 23.11.2018 р.

Міністерству екології та природних
ресурсів України
Семірацьку О.М.

01011, м. Київ, вул. Андріївська/Пасаж Липинського, 13

Голові Державної регуляторної
служби України

Лівиний К.М.

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

У зв'язку з отриманнями 08.11.2018р. на сайті Міністерства екології та природних ресурсів України для публічного обговорення проекту Закону України «Про управління відходами» (наці – проект Закону) ГО «ЕКО-ПОРТ», що представляє інтереси понад 12 підприємств різної форми власності, вважає потрібним висловити свою підтримку уряду України та керівництву Міністерства екології та природних ресурсів України (наці – Міністрова) щодо наміру прийняття чинного законодавства України до вимог Директиви ЄС (європейської) (Указу №2308/98/ЄС «Про відходи» (наці - Директива ЄС) але у зв'язку з тим, що зазначений проект Закону не в повній мірі відповідає вимогам нижченаведеної Директиви ЄС та вказується на прямих наці Держави, вважаємо за необхідним надати наступні зауваження та пропозиції до цього проекту Закону.

Зазначений проект Закону передбачає зміцити децентралізовані наповнювальні президентом та урядом України і передати більше повноважень державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування, надаючи повну централізацію повноважень у сфері управління відходами.

В першу чергу не торкається надати документів доцільного характеру (наці) та управління з необхідними відходами та доводу на здійснення операцій управління відходами) а також отримання декларацій про відходи та відпрацювання інформаційної системи управління відходами. Якщо неспроможна надавати дані на управління з необхідними відходами є життєва та виваженого мірною, то вказує Міністрова або ще одним новим централізованим органом виконавчої влади, що регулює державну політику у сфері управління відходами, доводу на здійснення операцій управління відходами, а також отримання декларацій про відходи та відпрацювання інформаційної системи управління відходами з такою метою зору, є недостатньо та не об'єктивною. Тим паче, що відповідальність та прямилигу організації повноваження з відходами на відповідній території, згідно чинного законодавства, несуть у першу чергу саме державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, а Декларація ЄС вказави не передбачає необхідність надати декларації про відходи.

Широке відривлення зазначеного декларувачів, на нашу думку, ставити за мету не вирішення екологічних проблем в країні, а можливість тиску на суб'єкти господарювання. Для уникнення та вирішення подібної ситуації вважаємо найкращим доцільним, у разі здійснення необхідності подати цього документу, залучити подачу декларацій про відходи тільки для організації, що є об'єктами управління відходами, а не майже для усіх, як це передбачено проектом Закону.

Крім цього, вважаємо за необхідне звернути Вашу увагу на таке:

У статті 1:

- відсутні деякі визначення, що мають суттєве значення, а саме: «відпрацьовані мастила»; «кінцевий споживач відходів» на який є посилаєні у визначенні «приймання»; «вигідження» на яке є посилаєні у визначенні «оброблення відходів»; «кінцевий споживач відходів» про який відється реч у підпункті 1 пункту 4 статті 8 та таке інше;

- не зрозуміло чим відрізняється «оброблення» відходів, що є складовою процесу управління відходами, на який потрібно отримувати відповідний дозвіл, від «приймання», що не потребує ніяких дозволів - не вважаючи на можливість накопичення відходів на протязі 6 місяців. Для врегулювання зазначених розбіжностей доцільно виключити поняття «приймання» з проекту цього Закону тим паче, що воно відсутнє у вищевикладеній Директиві ЄС.

У підпункті 10 пункту 3 статті 2 замінити слова «які розміщуються в середньому поверхневих водах» на слова «які розміщуються в середньому поверхневих вод та морів» оскільки подібні роботи здійснюються і у морі.

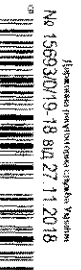
Замінити заголовок пункту 2 статті 4 висловлення його у наступній редакції: «Підприємства, установи та організації, діяльність яких призводить до утворення відходів, а також організації з управління відходами, мають дотримуватись ієрархії управління відходами наступним чином». Зазначена редакція значно розширить коло організацій на які розповсюджується ця вимога та збільшить відповідальність організації з управління відходами, тим паче, що це вже враховано у статті 23 запропонованого проекту Закону.

У пункті 4 статті 6 потребують уточнення або перерформування слова «за винятком відходів, що утворюються внаслідок оброблення розділено зібраних відходів», оскільки вони є не зовсім зрозумілими та можуть мати двояке трактування.

Абзаци 6 статті 9 викласти у наступній редакції: «Право власності на відходи переходить від однієї особи до іншої відповідно до Закону та умов, визначених у цивільно-правових угодах щодо нерешені відходів чи з моменту передачі цих відходів об'єктам управління відходами». Запропонована редакція повинна збільшити відповідальність об'єктів управління відходами та визначити правовий статус відходів.

Статтю 13 необхідно переробити шляхом встановлення окремих прав та обов'язків для суб'єктів господарювання, діяльність яких призводить до утворення відходів, та для суб'єктів господарювання у сфері управління відходами. Необхідність у цьому пов'язана з різними функціональними обов'язками цих суб'єктів господарювання та неможливістю кожного з них нести відповідальність за те чим вони фактично не займаються. Замінені статті 13 у редакції запропонованій проектом Закону неминуче призведе до необхідного для протиставлення органів державного нагляду (контролю) та буде приводом для можливості виникнення великих корупційних ризиків.

Пункт 7 статті 16 викласти у наступній редакції: «затвердження вимог до об'єктів управління відходами», оскільки у запропонованій редакції питання щодо збирання та перевезення та таке інше залишається без уваги.

Статтю 17 доповнити пунктом наступного змісту: «Встановлює (рекомендує) для кожного виду відходу спосіб поводження, який сприяє подальшому відновленню цього відходу та є безпечним для навколишнього природного середовища та здоров'я людей.» Наявність зазначеної вимоги дозволяє суб'єктам господарювання зрозуміти чіткі правові рамки поводження з тм чи іншим видом відходу.

У пункті 4 статті 23 замінити слова «протягом 90 днів з моменту їх утворення» на слова «протягом 90 днів з моменту утворення трансфертної партії», оскільки у більшості випадках суб'єкти господарювання є заручниками ситуації коли практично неможливо передати відновленим організаціям незначну кількість відходів.

Вимоги викладені у пункті 4 статті 24 та пункті 6 статті 24 щодо поводження з відправленими батареjkами та акумулаторами суперечать між собою.

У пункті 3 статті 26 замінити слова «якщо протягом 90 днів прийняті чи утворені відходи передаються суб'єкту господарювання у сфері управління відходами» на слова «якщо протягом 90 днів з моменту утворення трансфертної партії, відходи передаються суб'єкту господарювання у сфері управління відходами».

У пункті 2 статті 27:

- Слова «відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій управління відходами», «відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій збирання відходів» та «відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій перевезення відходів» приносять у відомийність з вимогами викладеними у підпункті 2 пункту 2 статті 24 цього проекту Закону, для чого викласти їх у наступній редакції: «Відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій управління відходами, що належить йому на праві власності», «Відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій збирання відходів, що належить йому на праві власності» та «Відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій перевезення відходів, що належить йому на праві власності» відповідно.

- Виключити слова «Строк дії дозволу на здійснення операцій управління відходами становить три роки.» оскільки згідно пункту 11 статті 16 цього проекту Закону це питання відноситься до компетенції Кабінету Міністрів України.

- У кінці доповнити словами:

«Відомийність матеріально-технічної бази наданим відомостям підлягає обов'язковій перевірці до видачі дозволу на здійснення операцій управління відходами.»

Перевірка проводиться за місцем провадження діяльності – обласними (миськими, районними) державними адміністраціями. Підставою для проведення перевірки матеріально-технічної бази є зава суб'єкта господарювання про отримання дозволу на здійснення операцій управління відходами. Строк здійснення перевірки 10 робочих днів з дня отримання зава.

За результатами перевірки складається акт перевірки матеріально-технічної бази, необхідної для провадження господарської діяльності з управління відходами.

Здобувач дозволу після отримання акту про підтвердження наявності зазначеної матеріально-технічної бази подає відповідному органу завау про отримання дозволу з управління відходами.»

У пункті 5 статті 27 замінити слова «вчинення протягом останніх трьох років адміністративних порушень у сфері управління відходами, за які були накладені

санкції два чи більше разів» на слова «нанесення протягом останніх трьох років шкоди навколишньому природному середовищу, за яку було накладено відповідні санкції». Зазначена редакція, на нашу думку, є найбільш соціально справедливою оскільки забезпечує можливість виникнення злочинів з цього приводу (у вигляді пріоритних інтраїв).

Використувати статтю 32 оскільки її суть не відповідає вимогам Закону України «Про державну статистику».

У запропонованому проекті Закону відсутні легкі розділи, передбачені статтями 5 та 6 Директиви ЄС, а саме: «Легкі продукти виробництва» та «Врата статусу відходів». Наявність зазначених розділів надасть можливість найбільш чітко вирішення проблем поводження з відходами та допоможе забезпечити можливість виникнення злочинів з цього приводу.

Додаток 3, у кінці, необхідно доповнити наступними примітками, як це передбачено Директивою Європейського Союзу №2008/98/ЄС «Про відходи»:

«Примітки:

1. Визначення небезпечних властивостей «гостро токсичні», «специфічно токсичні», «роз'їдаючі», «нодразноючі», «канцерогенні», «токсичні для репродукції», «мутатенні» и «екотоксичні» відбувається на основі критеріїв, встановлених в Додатку VI до Директиви Ради 67/548/ЄС від 27 червня 1967 року щодо зближення законів, регламентів і адміністративних норм, що стосуються класифікації, пакування та маркування небезпечних речовин (ОЖ N 196, 16.08.1967, с. 1.)

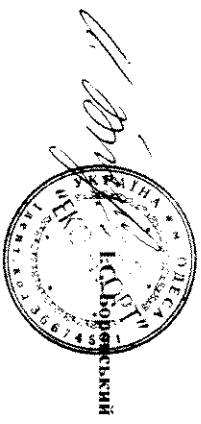
2. У відомийних випадках повинні застосовуватися граничні значення, передбачені в Додатках II і III до Директиви Європейського парламенту та Ради ЄС 1989/45/ЄС від 31 травня 1989 року про зближення законів, регламентів і адміністративних норм держав-членів ЄС, що стосуються класифікації, пакування та маркування небезпечних речовин (ОЖ N 199, с. 1.)»

Виходячи з вищевикладеного прошу Вас згідно вимог статті 9 Закону України «Про скарги державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», передянути та доопрацювати запропонований проект Закону з урахуванням наших пропозицій та зауважень.

Заздається, відки Вам за порозуміння та кваліфікацією і оперативне вирішення зазначених проблем.

З повагою

Заступник голови ГО «ЕКО-ПОРТ»

AK-186 від 07.12.2018р.

Голоді Державної Регіональної

служби України

Даниїні К.М.

Про проект Закону України
"Про урешевлення відходів"

Шанюна Ксенія Михайлівно!

На сайті Міністерства екології та природних ресурсів України було розміщено проект Закону України "Про управління відходами".

За інформацією розробника законопроекту основного метою прийняття законопроекту є відокремлення термінології у сфері управління відходами, системи управління відходами, визначення правочин, організаційних, економічних засад та механізмів контролю для забезпечення всебічного захисту здоров'я людей та довкілля шляхом впровадження заходів для залобання або зменшення утворення відходів, зняття негативних наслідків від управління відходами, спрявання їх повторному використанню і дилігентно в якості вторинної сировини та сирецьких ресурсів.

Підтримуємо в цілому ідею прийняття нового законопроекту в сфері поводження з відходами, хочемо висловити запитання з деяких питань та надати пропозиції до тексту зазначеного проекту нормативно-правового акту.

1. Щодо державного стимулювання у сфері поводження і промисловими відходами.

В повсякденній житті до законопроекту зазначено, що його розроблення, опрацювання необхідністю вирішення критичної ситуації, яка склалася з утворенням, накопиченням, зберіганням, відкачуванням, обробленням та захорономним відходами і характерується подальшим розвитком екологічних загроз.

Законом з тим хочено звернути увагу, що проект не пропонує ефективних механізмів вирішення проблеми великої кількості вже накопичених промислових відходів.

В Україні велика кількість земель відведена під зберігання відходів металургійної, гірничо-вугільної, вугільної та інших видів промисловості. Законопроект, як це передбачено калікуваним європейськими актами у сфері поводження з відходами визначає, що першочерговим обов'язком утворювача відходів є забезпечення утворенню відходів.

Дякує на даній комісії науково-технічний розвиток зазначених вище галузей не дозволяє здійснювати виробничого відомийні продукти по європейським технологіям, утворення відходів у цих галузях є невідворотним наслідком технологічного прогресу.

В даній час в розвинених країнах, зокрема країнах ЄС накопичуються заходи щодо стимулювання використання промислових відходів при будівництві доріг, асфальтів, укріпленні берегів та в багатьох інших сферах господарської діяльності.

Разом з тим, в Україні не існує ніяких ефективних механізмів стимулювання використання промислових відходів.

Наприклад, цини на відбудути природні ресурси, зокрема шведи, пісок та ін., є невисокими, тому господарство суб'єкти хауновуєть природні ресурси замість використання у своїй діяльності твердих відходів промисловості, наприклад шкваря та продукти їх переробки.

У випадку, якщо держава її надалі не стимулюватиме використання відходів промисловості замість природних ресурсів, необхідно збільшувати цини на полігоні, на яких зберігаються тверді промислові відходи. Наразі з тим її надалі простатиме кількість місць відбудути природних промислових ресурсів. Все це негативно чиним позначається на якості українських земель, зменшує кількість природних ресурсів, що є цінність народу України.

Слід зазначити що промислові відходи не застосовуються в Україні як замінними деяких видів природних ресурсів лише через відсутність державного стимулювання такого використання, необхідність закупівельників про можливість замін природних ресурсів відходами промисловості, а наслідки їх низький рівень екологічної правосвідомості, а також через дешевизну природних сировинних ресурсів (зокрема піску, граниту та ін).

Здійсненні жми у ресурсній базі виробництва шляхом стимулювання використання відходів стане величезним проливом у боротьбі з промисловими відходами.

В зв'язку з чим надзвичайно важливим є опреслення в Законі України ді про управління відходами» шведі і прийняття державного стимулювання використання відходів як замін природними ресурсам.

2. Щодо запровадження публічних закупівель.

Досвід зарубіжних країн свідчить, що в боротьбі з накопиченням відходів, стимулювання поняти споживачів на екологічні продукти повинно відбуватися, у тому числі й шляхом кешенню державних закупівель.

Закупівель робіт/товарів/послуг що надаються виробляються з використанням відходів як сирини, або жаків, що не спричиняють утворення відходів, може стати одним з найбільш ефективних державних механізмів у стимулюванні рециклінгу відходів.

Важливо що даній проект закону хоч і не може регулювати питання впровадження та реалізації механізму зеленних закупівель, але повинні передбачити, що зелени закупівлі є одним із способів боротьби держави з накопиченням відходів, та дає підстави для розроблення в подальшому спеціального закону про здійснення зеленних закупівель.

3. Щодо регулювання металобрухту.

Металобрухт є невід'ємною складовою процесу виготовлення сталевих продукції в Україні. Загальною проблемою є той факт, що брухт чорних металів як сирини є дефіцитним на внутрішньому ринку. Але праховуючи його роль в виробничій сталі, необхідно констатувати, що він відіграє надзвичайно важливу роль в гарантуванні обороноздатності країни.

Розаки складалась ситуація, при якій до брухту сформувалось ставлення в першу чергу як до цінної сировини. На відміну від звичайних відходів, перш брухтом ніколи не стояла проблема його утилізації, адже він є бажаною сировиною для металургійних підприємств. Навіть, при ретельованні брухту стоить пробокми його ефективною ягчотвл і збору.

В зв'язку з чим товодження з брухтом потребує особливою правового регулювання. Ретельовдження для проекту на операції з металобрухтом наврядки значю ускладнить збирання та черекрбку брухту метални, що само по собі суиенчить мсті проекту та створить перенкоди для металургійної галузі України.

Нале бачення правового регулювання металобрухту як стратегічної сировини розгляють як учасники нашого об'єднання, так і профільні асоціації, УАВрохраст, інші суб'єкти ринку металобрухту.

Запропонований проект Закону Міністерством екології та природних ресурсів України пропонуємо внести на загальне обговорення шляхом залучення фахівців з профільних асоціацій, об'єднань, та провести круглий стіл за участю представників Міністерств, Державної регуляторної служби.

В зв'язку з викладеним, а також спираючись на практику в сфері поводження з відходами, на надолженні чинного законодавства України, та з метою ухводження мж собою можеть законодавчому для ефективного їх заспоскування, надісно такі пропозиції до зміненого проекту нормативно-правового акту.

Пропозиції до ЗУ «Про управління відходами»

1. По всьому тексту законопроекту змінити строк зберігання відходів з 90 на 365 днів (згідно абзацу 14 п. 1 Ст. 7 діючого ЗУ «Про ліквідування відв господарської діяльності»);
2. Термін «стичнасьве зберігання відходів» у Ст. 1 Законопроекту доповнити фразою «... протягом 365 днів...» (згідно абзацу 14 п. 1 Ст. 7 діючого ЗУ «Про ліквідування відв господарської діяльності»);
3. Доповнити Ст. 1 Законопроекту тлумаченням терміну «сектор навколишнього природного середовища» (терми згадується в червоцстанькому рядку Таблиці «ВІДАСПІВІСТІ ВІДХОДІВ, ЯКІ РОБІЛІТЬ ІХ НЕБЕЗПЕЧИДИМІ» Додатку 3 Законопроекту та має вирішальне значення для віднесення або не віднесення певних видів відходів до категорії небезпечних);
4. Частина 3 статті 2 доповнити пунктом 11 такого змісту "11) металобрухт";
5. Частина 1 статті 3 доповнити пунктами 7 та 8 наступного змісту:
«4) забезпечення опидального використання природних ресурсів за рахунок їх замін відходами
8) запровадження ефективної системи зешених публічних закупівель»;
6. Частина 2 статті 3 доповнити пунктом 5 наступного змісту:
«5) заповнення - природні ресурси можуть використовуватися суб'єктами господарювання у вигляді та порядку, передбачених законом, з обов'язковим врахуванням можливості їх заміни відходами виробництва»;
7. Пункт «в» частини 1 статті 5 викласти в такій редакції:

«в) віднесення деяких видів відходів до сировини, яка може бути використана замість природних ресурсів чи інших матеріалів»;

8. Частина 1 статті 6 викласти в наступній редакції:

«Забезпечення повторного використання відходів здійснюється шляхом створення та підтримки мереж для їх ремонту та повторного використання, запровадження економічних інструментів та встановлення цільових показників повторного використання, створення умов для реалізації принципу пріоритетного використання відходів як сировини шляхом запровадження економічних механізмів, спрямованих на зокочення споживачів до використання відходів виробництва в якості сировини замість природно-сировинних ресурсів, в першу чергу - замість невідновлюваних ресурсів, створення умов для пріоритетного використання відходів та продуктів з них, що утворюються на території України через аналогічним товариши похованням з інших держав».

9. Витягнути державний орган, до компетенції якого будуть відноситись обов'язки з надання суб'єктам господарювання у сфері управління відходами інформації про технічності вироблення відходів (право на отримання такої інформації заарилчено в п. 4) Ст. 13 Законопроекту);

10. Доповнити п. 17 абзацу другого Ст. 13 Законопроекту фразою «... у випадку здійснення таких операцій» (в чинній редакції Законопроекту відходять так, що певнені новини мали всі суб'єкти - незалежно від того здійснюють вони такі операції, чи ні);

11. Статтю 13 доповнити підпунктом «д» наступного змісту:

«д) звільнення від відповідальності екологічними податком відходів, які призначені для повторного використання та відходів, що відходять від п.2,4,1 ст.40 цього Закону»;

12. Статтю 16 доповнити підпунктами 18-20 наступного змісту:

«18) затвердження Порядку надання фінансових та кредитних пільг для фінансової підтримки проведення наукових досліджень та запровадження цінновісних технологій оброблення та рециклінгу відходів»;

19) затвердження Порядку надання фінансових та кредитних пільг для фінансової підтримки проведення наукових досліджень та запровадження цінновісних технологій оброблення та рециклінгу відходів»;

20) прийняття рішення про обмеження ввезення на територію України відходів.»;

13. Статтю 21 доповнити абзацом наступного змісту:

«ф) розроблення та здійснення регіональних і місцевих програм по пріоритетному використанню відходів, що утворились на території України, в якості сировини замість первинних матеріальних (природних) ресурсів, в першу чергу - замість не відновлюваних природних ресурсів»;

14. У пункті 4 статті 21 слова «якіна кількість та найменування відходів» замінити на «більшешення кількості відходів та зміна найменування відходів»;

15. 3 абзацу 3 п. 1 Ст. 24 Законопроекту виключити фразу «... та дозволу на здійснення операцій управління відходами» (на тепершній час відсутня процедура отримання такого дозволу, через що утворювачі та власники небезпечних відходів не зможуть виконувати свої обов'язки ще невизначений час);

16. 3 абзацу 1 п. 2 Ст. 24 Законопроекту виключити фразу «... та дозволу на здійснення операцій управління відходами» (на тепершній час відсутня процедура отримання такого дозволу, через що утворювачі та власники небезпечних відходів не зможуть виконувати свої обов'язки ще невизначений час);

17. Абзац 1 пункту 5 статті 24 викласти в такій редакції:

«Управління металобрухтом здійснюється відповідно до Закону України «Про металобрухт»»;

18. Абзаци 2 і 3 пункту 5 статті 24 виключити.

19. У статті 26 цифру "90" замінити на цифру "180".

20. В п. 2 Ст. 27 законопроекту передбачити можливість надання гарантійних листів щодо обов'язку укладення договору (контракту) про передачу (отримання) відходів не тільки для державних та комунальних підприємств, у яких не затверджено фінансових планів, а й для інших суб'єктів господарювання.

21. У пункті 2 статті 27 слова "проект рекультивациі" замінити словами "зобов'язання полати проект рекультивациі за 3 роки до дати плинного закриття політону".

22. Додати п. 4 Ст. 27 абзацом «зміна форми або назви юридичної особи»;

23. Видати перелік перелік абзаци п. 5 Ст. 27 (за практикою, жодна перелік не проходить без адміністративних порушень у сфері управління відходами ... отже завжди буде припад щодо відмови у видачі дозволу).

24. У статті 39 після слів «Для фінансування заходів у сфері управління відходами» додати слова «зокрема для стимулювання реінвестиції відходів».

25. Пункт 6 та 7 статті 40 викласти в такій редакції:

«6) отримувати продукції, відходи від якої спричиняють значний негативний вплив на навколишнє природне середовище, з метою зменшення споживання такої продукції та стимулювання виробництва найкращих доступних технологій для їх реінвестиції, та запровадження системи плинного оподаткування продукції, зокрема для виробництва якої слугували відходи;

7) стимулювати використання продуктів і матеріалів, які були отримані внаслідок реінвестиції, в тому числі, але не виключно, шляхом впровадження системи публичних закупівель, догляду при здійсненні публичних закупівель вищої щодо екологічності закупівель відходів виробництва замість природних ресурсів в тих випадках, коли на ринку наявні відходи, що мають такі фізичні, хімічні, біологічні чи інші цінні властивості, завдяки яким вони можуть бути використані як заміників природних ресурсів за рахунок реінвестиції чи їх безпосереднього використання»;

26. Пункт 2 частини 4 Розділу X виключити.

3 допитю.

Президент

О.Ф. Каленков

ЄС | Інформація про асоціацію: сайт: eba.com.ua; телефон: +380 44 496 06 01; факс: +380 44 496 06 01; електронна пошта: info@eba.com.ua; www.eba.com.ua

Цього проекту Закону України «Про управління відходами» відхилено»

Шановний Остане Михайловичу!

Європейська Бізнес Асоціація (надалі – Асоціація) висловлює Вам свою високу повагу та звертається до Вас щодо проекту Закону України «Про управління відходами» (надалі – Проект Закону), який було розглянуто для провадження експертизи на офіційному сайті Міністерства екології та природних ресурсів України (надалі – Міністерство) 8 листопада 2018 року.

Асоціація в цілому підтримує зусилля Міністерства, спрямовані на врегулювання питання управління відходами та створення відповідної нормативно-правової бази, однак, на переконання експертів Асоціації, окремі положення Проекту Закону потребують доопрацювання. У зв'язку з вищезазначеним, звертаємося до Вас з проханням сприяти доопрацюванню Проекту Закону з врахуваннями пропозицій, висловлених компаніями-членами Асоціації (доводитися).

Компанією окремим чином створені Асоціації є *Оксана Жарська, Координатор експертів Асоціації е-тап; Оксана Дячкова/dyachkova@gmail.com; тел.: (044) 496 06 01; (067) 218 27 24*. Дякуємо за увагу до нашого звернення та сподіваємося на врахування поглядів Бізнесу!

З повагою,

Ірина Дерев'яко
Високавчий директор

Додаток:

Пропозиції Асоціації до Проекту Закону... на 9 арк.

Корр:
Міністру екології та природних ресурсів України
пану Смеречку О.М.
Копія:
Голові Державної регуляторної служби України
пані Давидів К.М.

16609

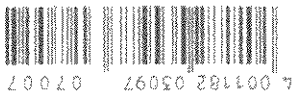
21.695.846.628

ВИБІР ЛІШОМ ДОКАЗУ НЕ ПІСЛЯ 23.09.2018 РІВНЯ КІЛЬКІСТІ ПІДПИСАНИХ КОМП'ЮТЕРНИХ КОПІЙ ДОКУМЕНТІВ ЗАКОНОДАВЧОГО ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПОРЯДКУ

Додаток до листа Європейської Бізнес Асоціації № _____ від _____ грудня 2018 року

Пропозиції Європейської Бізнес Асоціації (надалі – Асоціація) до проекту Закону України «Про управління відходами» (надалі – Проект Закону)

Текст Проекту Закону	Релакція, запропонована Асоціацією	Коментарі та обґрунтування
РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.		
Стаття 1. Визначення основних термінів Відсутні	Стаття 1. Визначення основних термінів дилер - будь-яке підприємство, що є головним у скupuванні та подальшому продажі відходів, включаючи дилерів, які фізично не володіють відходами; брокер - будь-яке підприємство, що займається ліквідацією або утилізацією відходів від імені інших осіб, включаючи брокерів, які фізично не володіють відходами;	Відсутні визначення «Дилер», «Брокер» та у визначенні «управління відходами» нагляд за їх діяльністю, пропонуємо включити ці визначення як це визначено відповідно до Директиви ЄС 2008/98/ЄС (надалі – Директива)
виробник <i>продуктів</i> – суб'єкт господарювання, що вперше розміщує на ринку продукт, який він виробляє або імпортує;	виробник продукції або виробник товарів – суб'єкт господарювання, що вперше розміщує на ринку продукт, який він виробляє або імпортує;	На думку експертів Асоціації слово продукт асоціюється з харчовими продуктами. Пропонуємо використовувати термін «продукція», що має більш широке значення. Уніфікувати визначення по всьому тексту законопроекту.
декларация про відходи – документ, який згідно з цим Законом подають власники відходів, якщо їх <i>об'ємність призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, що не є небезпечними, перевищує 50 тонн;</i>	декларация про відходи – документ, який згідно з цим Законом подають власники відходів, якщо їх діяльність призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, що не є небезпечними за місцем здійснення господарської діяльності, перевищує 50 тонн;	Виробники товарів в упаковці не є власниками відходів, що утворюються після використання продукції в упаковці. тому подання декларації про відходи для таких виробників не розповсюджується, це повинно регулюватися у Законі «Про упаковку та відходи упаковки»

Особливості організації реабілітації

фахівців із соціальної роботи (з питань визначення індивідуальної освітньої траєкторії дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах); спеціаліст служби у справах дітей (з питань визначення індивідуальної освітньої траєкторії дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування);

41. До прийняття рішення щодо індивідуальної освітньої траєкторії учня (вихованця) залучаються його батьки або інші законні представники.

42. Реабілітація носить комплексний характер і включає медичну, фізичну, соціальну реабілітацію, корекційно-розвиткову роботу згідно з індивідуальною програмою реабілітації дитини з інвалідністю, яка збережена до центру.

43. Реабілітація у центрі здійснюється шляхом використання технічних та інших засобів реабілітації, виробів медичного призначення.

44. Медичні працівники центру за погодженням з лікарем центру забезпечують виконання учнями (вихованцями) медичних приписів закладів охорони здоров'я, в тому числі фізіотерапію, лікувальну фізичну культуру, застосування відповідного обладнання (оптичного, зв'язуючого, лазерного, ортопедичного).

Фізична реабілітація передбачає фізкультурно-реабілітаційні заходи з використанням спеціального корекційного обладнання, лікувальну фізичну культуру.

45. Корекційно-розвиткова робота для учнів (вихованців), які мають порушення слуху у поєднанні з інтелектуальними порушеннями, спрямована на корекцію основного порушення — збереження та розвитку залишкового слуху, а також формування мови.

46. Корекційно-розвиткова робота проводиться за такими напрямками:

1) для учнів (вихованців), які мають порушення зору у поєднанні з такими порушеннями мовлення чи інтелектуальними порушеннями; підбір оптичних засобів корекції, лікувальна фізична культура;

профілактика наслідків основного порушення; визначення зорових можливостей учнів (вихованців), особливостей сприймання наочно-ліктинчного матеріалу;

дозування зорових та фізичних навантажень;

розподілення комплексу вправ зорової гімнастики;

орієнтування в просторі;

2) для сліпозрябих учнів (вихованців);

підбір оптичних засобів корекції;

профілактика наслідків основного порушення;

<p>зберігання відходів – тимчасове накопичення відходів на об'єктах управління відходами, де відходи зберігаються не більше 90 днів.</p>	<p>зберігання відходів – тимчасове накопичення відходів на об'єктах управління відходами, де відходи зберігаються не більше 365 днів;</p>	<p>Пропонуємо збільшити термін зберігання відходів з моменту їх утворення, оскільки запропонований (90 днів) є економічно неоправданим. За досвідом роботи суб'єктів господарювання, протягом цього терміну утворюється недостатня кількість відходів для формування транспортної партії. Як результат, суб'єкт господарювання у сфері управління відходами, з яким укладено договір на утилізацію, не зацікавлений здійснювати транспортування відходів незавантаженим автомобілем, тим самим нести підвищені питомі витрати на транспортування 1 т відходів. Це, в свою чергу, може призвести до приховування та недостовірного відображення інформації у первинній документації обліку відходів, а також збільшення викидів за рахунок збільшення логістичних операцій. Пропонується встановити диференційований термін для зберігання відходів в залежності від обсягів їх планового утворення, при цьому граничний термін зберігання відходів не повинен перевищувати</p>
<p>збирання відходів – діяльність, пов'язана з вилученням, накопиченням і зберіганням відходів суб'єктами господарювання у сфері управління відходами, включаючи сортування та збирання з метою подальшого перевезення до об'єктів оброблення відходів;</p>	<p>збирання відходів – діяльність, пов'язана з вилученням, накопиченням і зберіганням відходів суб'єктами господарювання у сфері управління відходами, включаючи первісне сортування та початкове збирання з метою подальшого перевезення до об'єктів оброблення відходів;</p>	<p>відповідно до Директиви</p>

2

<p>приймання – отримання від кінцевих споживачів відходів паперу, картону, пластику, скла, відходів упаковки, відпрацьованих батарейок, батарей і акумуляторів, електричного та електронного обладнання та шин у місцях продажу, приватних домогосподарствах, адміністративних, соціальних, громадських, комерційних, розважальних, рекреаційних, туристичних та інших закладах, комунальних пунктах приймання відходів, утворених органами місцевого самоврядування для передачі їх протягом 6 місяців суб'єктам господарювання у сфері управління відходами;</p>	<p>приймання – отримання від кінцевих споживачів відходів паперу, картону, пластику, скла, відходів упаковки, відпрацьованих батарейок, батарей і акумуляторів, електричного та електронного обладнання та шин у місцях продажу, приватних домогосподарствах, адміністративних, соціальних, громадських, комерційних, розважальних, рекреаційних, туристичних та інших закладах, пунктах приймання відходів, утворених організаціями розширеної відповідальності виробника чи органами місцевого самоврядування для передачі їх протягом 6 місяців суб'єктам господарювання у сфері управління відходами;</p>	<p>Пропонуємо доповнити організаціями розширеної відповідальності виробника (надалі – ОРВВ).</p>
<p>система розширеної відповідальності виробника - комплекс економічних, фінансових, адміністративних та організаційних механізмів для забезпечення відповідальності виробників продуктів за управління відходами що утворюються внаслідок їх споживання протягом усього життєвого циклу продукції та матеріалів;</p>	<p>система розширеної відповідальності виробника - комплекс економічних, фінансових, адміністративних та організаційних механізмів для забезпечення відповідальності виробників продукції за управління стадією відходів життєвого циклу продукції та матеріалів.</p>	<p>Відповідно до Статті 3 Директиви "extended producer responsibility scheme" means a set of measures taken by Member States to ensure that producers of products bear financial responsibility or financial and organisational responsibility for the management of the waste stage of a product's life cycle."</p>
<p>управління відходами – збирання, перевезення, оброблення відходів, включаючи нагляд за такими операціями та подальший догляд за об'єктами видалення відходів;</p>	<p>управління відходами – збирання, перевезення, оброблення відходів, включаючи нагляд за такими операціями та подальший догляд за об'єктами видалення відходів, включаючи дії брокерів чи дилерів.</p>	<p>Гармонізація із Директивою, пункт 9, Стаття 3</p>
<p>тимчасове зберігання відходів – збирання відходів у безпечний спосіб для навколишнього природного середовища, життя та здоров'я людей для подальшої</p>		<p>Розглянути можливість об'єднання із визначенням зберігання відходів, в якому визначено, що відходи зберігаються не більше 90 днів.</p>

3

<p>передачі відходів суб'єктам господарювання у сфері управління відходами;</p> <p>Стаття 2. Сфера дії Закону</p> <p>3. Дія цього Закону не поширюється на:</p> <p><...></p> <p>відсутній</p>	<p>11) відносини, що виникають у процесі здійснення операцій з металобрухтом.</p>	<p>Металобрухт є стратегічно важливою сировиною для фундаментальної галузі української економіки - металургії. Регулювання операцій з цією сировиною є предметом окремого закону - Закону про металобрухт, який враховує не тільки контекст металобрухту як категорії відходів, але й контекст металобрухту як дефіцитної і стратегічно важливої сировини.</p> <p>Розповсюдження дії даного законопроекту на металобрухт призведе до численних правових колізій, які призведуть до фактичної зупинки 20% всього товарного експорту України (металургійна продукція, яка виготовляється з використанням брухту).</p> <p>Розповсюдження дії проекту на операції з металобрухтом суперечить меті проекту - сприяння використанню відходів як вторинної сировини. Це створить перешкоди і значно ускладнить переробку металобрухту в готову продукцію.</p>
<p>Стаття 8. Система розширеної відповідальності виробника</p>		<p>Статтю 8 доцільно доповнити положеннями статті 8а чинної редакції Директиви 2008/98/ЄС із змінами від 30 травня 2018 року, щодо загальних мінімальних вимог до схеми розширеної відповідальності виробника.</p>

4

<p>2. Виробники продуктів виконують свої зобов'язання:</p> <p><...></p> <p>2) індивідуально через Організацію індивідуальної розширеної відповідальності виробників (ОІРВВ);</p>		<p>Незрозуміла і суперечлива сутність ОІРВВ: якщо виробник виконує свої зобов'язання через організацію, то тут відсутній елемент індивідуальності. У Директиві 2008/98/ЄС відсутнє відповідне положення.</p> <p>Доцільно передбачити можливість самостійного виконання зобов'язань виробниками, які не бажають виконувати її через ОІРВВ.</p>
<p>Стаття 15. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері управління відходами</p>		<p>Відсутні повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, зокрема у сфері поводження з побутовими відходами.</p> <p>Відсутній орган, що формує та реалізує державну політику у сфері поводження з побутовими відходами.</p>
РОЗДІЛ ІV. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ		
<p>Стаття 23. Загальні вимоги до збирання, перевезення та оброблення відходів</p> <p><...></p> <p>4. Власники відходів зобов'язані забезпечити їх тимчасове зберігання у спосіб, безпечний для навколишнього природного середовища, життя та здоров'я людей та передавати відходи суб'єктам господарювання у сфері управління відходами протягом 90 днів з моменту їх утворення.</p>	<p>Стаття 23. Загальні вимоги до збирання, перевезення та оброблення відходів</p> <p><...></p> <p>4. Власники відходів зобов'язані забезпечити їх тимчасове зберігання у спосіб, безпечний для навколишнього природного середовища, життя та здоров'я людей та передавати відходи суб'єктам господарювання у сфері управління відходами протягом 365 днів з моменту їх утворення.</p>	<p>Дивитися обґрунтування вище</p>

5

<p>Стаття 24. Загальні вимоги до управління специфічними видами відходів</p>	<p>Стаття 24. Загальні вимоги до управління специфічними видами відходів</p>	
<p><...></p> <p>2. Суб'єкт господарювання у сфері управління відходами для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами зобов'язаний:</p> <p><...></p> <p>2) провадити діяльність на об'єктах управління відходами, які належать йому на праві власності та відповідають вимогам закону.</p> <p>Потужність об'єкта управління відходами повинна перевищувати кількість відходів, на збирання, перевезення та оброблення яких укладено договори.</p> <p><...></p>	<p><...></p> <p>2. Суб'єкт господарювання у сфері управління відходами для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами зобов'язаний:</p> <p><...></p> <p>2) провадити діяльність на об'єктах управління відходами, які належать йому на праві власності та відповідають вимогам закону.</p> <p>Потужність об'єкта управління відходами повинна перевищувати кількість відходів, на збирання, перевезення та оброблення яких укладено договори на відповідний календарний рік.</p> <p><...></p>	
<p>5. Управління металобрухтом здійснюється відповідно до вимог цього Закону та Закону України «Про металобрухт».</p>	<p>Виключити</p>	<p>Металобрухт є стратегічно важливою сировиною для фундаментальної галузі української економіки - металургії. Регулювання операцій з цією сировиною є предметом окремого закону - Закону про металобрухт, який враховує не тільки контекст металобрухту як категорії відходів, але й контекст металобрухту як дефіцитної і стратегічно важливої сировини. Розновсюдження дії</p>

6

<p>Передача юридичними особами та приймання суб'єктами господарювання у сфері управління відходами металобрухту здійснюється при наявності свідчення про походження металобрухту що утворився в результаті професійної діяльності цих юридичних осіб та на підставі письмових договорів.</p> <p>Суб'єктам господарювання у сфері управління відходами дозволяється приймати від фізичних осіб лише металобрухт, що має походження з домогосподарств.</p>	<p>Виключити</p> <p>Виключити</p>	<p>законопроект на металобрухт призведе до правових колізій, які призведуть до зупинки 20% всього товарного експорту України (металургійна продукція, яка виготовляється з використанням брухту).</p> <p>Корупційний чинник. Підтвердження походження металобрухту є одним з головних факторів тіньового характеру ринку металобрухту. Зараз він на 70% в тіні, тіньовий обіг становить близько 1 млрд дол на рік. Введення додаткових документів з вимогами до металобрухту стане лише додатковим джерелом збагачення контролюючих органів. Частка легального обігу металобрухту скоротиться з 30% до 10-15%. Тіньова частина зростає до 85-90%.</p> <p>Корупційний чинник. Ця норма є одним головних корупційних чинників, через які ринок металобрухту зараз майже повністю працює в тіні. В схожій релаксії вона існує в законі про металобрухт. Не існує критеріїв, за яким можна юридично відрізнити побутовий металобрухт від промислового. Легко зрозуміти, що чайник - побутовий брухт, а верстат - промисловий. Але важко класифікувати металоконструкції, залишки будівельних матеріалів і т.д. Через це контролюючі органи обкладають заготівельників металобрухту</p>
--	---	--

7

<p>Технічні вимоги до здійснення діяльності з металобрухтом, технічні вимоги до майданців для збирання та оброблення металобрухту, вимоги до документів, що підтверджують відповідність металобрухту встановленим стандартам, нормам і правилам, вибуховій, пожежній, екологічній та радіаційній безпеці та сертифікату походження, а також порядок проведення розрахунків за металобрухт з фізичними та юридичними особами визначаються Законом України «Про металобрухт».</p>	<p>Виключити</p>	<p>корупційною «даниною», оскільки довести побутове чи промислове походження конкретного об'єкту. У Верховній Раді зареєстрований і пройшов погодження профільним комітетом законопроект 7497 «Про детінізацію ринку металобрухту», який скасовуватиме дану норму. Цей законопроект включений в 35 економічних пріоритетів Уряду. Тому недоцільно подавати дану корупційну норму в проект нового закону. Частково дублює Закон про металобрухт.</p>
<p>РОЗДІЛ V. ДОЗВІЛЬНО-ЛІЦЕНЗІЙНА СИСТЕМА ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СФЕРИ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ</p>		
<p>Стаття 25. Декларація про відходи Утворювачі відходів, діяльність яких призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, які не є небезпечними, перевищує 50 тонн один раз на рік подають декларацію про відходи.</p>		<p>Дивитися обґрунтування вище</p>

8

<p>Стаття 26. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами 3. Не потребує отримання дозволу на здійснення операцій управління відходами діяльність з приймання та зберігання відходів у місяцях їх утворення, якщо протягом 90 днів прийняті чи утворені відходи передаються суб'єкту господарювання у сфері управління відходами.</p>	<p>Стаття 26. Дозвіл на здійснення операцій управління відходами 3. Не потребує отримання дозволу на здійснення операцій управління відходами діяльність з приймання та зберігання відходів у місяцях їх утворення, якщо протягом 365 днів прийняті чи утворені відходи передаються суб'єкту господарювання у сфері управління відходами.</p>	<p>Дивитися обґрунтування вище</p>
<p>Стаття 27. Отримання дозволу на здійснення операцій управління відходами Строк дії дозволу на здійснення операцій управління відходами становить <i>три роки</i>.</p>	<p>Строк дії дозволу на здійснення операцій управління відходами становить п'ять років</p>	<p>Пропозиція, встановити строк дії дозволу 5 років.</p>
<p>Стаття 40. Економічні інструменти для дотримання ієрархії управління відходами та фінансування заходів у сфері управління відходами 4) <i>впровадження депозитних схем та інших заходів для заохочення ефективного збирання використаних продукції та матеріалів;</i> 6) <i>оподаткування продукції, відходи від якої спричиняють значний негативний вплив на навколишнє природне середовище, з метою зменшення споживання такої продукції та стимулювання</i></p>	<p>Виключити Виключити</p>	<p>Пропонуємо виключити. Відсутнє в Стратегії та Директиві ЄС 2008/98/ЄС. Не вирішує питання відповідальності виробника і комплексного підходу управління відходами. Пропонуємо виключити дане положення з огляду на те, що запровадження депозитних систем не вирішує питання комплексного підходу управління відходами при цьому будучи високовартісною та секторальною схемою</p>

9

<p>впровадження найкращих доступних технологій для їх рециклінгу:</p>		
<p>РОЗДІЛ X. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p>		
<p>2) абзац другий статті 2 Закону України «Про металобрухт» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 25, ст. 212 із наступними змінами) виключити.</p>	<p>2) абзац другий статті 2 Закону України «Про металобрухт» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 25, ст. 212 із наступними змінами) викласти у наступній редакції: «Закон України «Про управління відходами» не поширюється на відносини, що виникають у процесі здійснення операцій з металобрухтом».</p>	<p>Приведення до відповідності із назвою Закону України «Про управління відходами».</p>

Українське виробничо-експлуатаційне об'єднання
використання вторинних матеріальних ресурсів
«УКВВТОРМА»

ОТРИМАНО
В ЕЛЕКТРОННІЙ
ФОРМІ

64112 м. Київ, вул. Русанівська, 4-6,
3 етаж, офіс № 10
Тел. 455-68-46, факс 455-68-41
E-mail: ukvvtorma@ukr.net
9512 ДІВ. В. № ВЕО-65

Почесний рахунок: 2608801042035 у АТ
«Укрспецбанк» м. Київ, МФО 322313
Код ЄДРПОУ 01884901, ПІН 018840926149,
свідоцтво № К48912302

Головний державний регулятор
сфери України
Людмила К. М.

Цього повідомлення надіслано електронною поштою 27 грудня 2018 року.
Уважно звернути увагу на зміст повідомлення.
Відомості про авторство повідомлення та зміст повідомлення.
Відомості про авторство повідомлення та зміст повідомлення.
Відомості про авторство повідомлення та зміст повідомлення.

До Вас звернувся Українське виробничо-експлуатаційне об'єднання по запитанню та
використання вторинних матеріальних ресурсів «УКВВТОРМА», яке є одним з найбільших
співвиробників заготовлених та перероблених металів, до складу якого входять понад 100
підприємств України (в т.ч. більше 2000) звернувся до Вас з проханням внести правки в
статтю 27 проекту Закону України «Про управління відходами».

Згідно з цим Законом України «Про управління відходами»
України цього скорочення кількості документів до наявного характеру з 26.04.2014 р. Єдине
саме макулатурі, вторинних полімерних матеріалів, склобоя, використаної металевий парі,
вторинних текстильних матеріалів, відходів гуми.

Враховуючи цей запит, ми маємо намір створити більш сприятливі умови для розвитку
бізнесу в сфері поводження з відходами, але 08.11.2018 р. на сайті Міністерства
оформлено проект Закону України «Про управління відходами» статтю 27 якою
було запропоновано новий довід на здійснення операцій в сфері поводження з
відходами.

Проблема полягає в тому, що така діяльність потребує і розвитку, але при перевірках отримання
доказу тільки на розширення відходів (визначення відносно Порядку затвердженого
розробленням, затвердженням і періоду діяти на утворення та розширення відходів).

Проектом нового закону проважено буде виділятися на здійснення будь-якої операції у
сфері поводження з відходами, в тому числі: обороблення, сортирування, перероблення відходів, у тому
числі на відходів сировини (макулатури, вторинних полімерних матеріалів, гуми),
використання металевий парі, вторинних текстильних матеріалів, відходів гуми) і не на
додатково, які і так регламентуються ДСТУ та ТУ.

Із цим чином, закони, створюючи певні документи, необхідні для отримання характеристик
з'являється певні документи на провадження господарської діяльності в управлінні,
обороблення, перероблення відходів (вторинної сировини), строк дії якого, лише три роки.
Строк дії діяльності діяльності на провадження господарської діяльності в управлінні,
загальною ознакою буде відходи як вторинної сировини був необхідності і перероблення
булишть заготовлених металевий парі, вторинних полімерних матеріалів, гуми).

Крім того, пакет документів для отримання дозволу на виробництво, який не тільки
отримання ліцензійної діяльності і включення, Крім цього, включення, включення
має спеціально-технічну базу, дані про виробництво продукції, але і зовнішньої
договорів на поставання вторинної сировини, що є втручанням в комерційну діяльність.

спеціалізованих заготовлених і перероблених металів. Введення нових дозволу, та ще з
таким переліком необхідних для його отримання документів, буде сприяти зменшенню
кількості суб'єктів підприємницької діяльності, що працюють у цій сфері та перешкоду роботи
підприємств у цій сфері. Але, крім скорочення робочих місць, зменшення необхідних витрат
до бюджету, ще і негативно впливає на економіку через зменшення обсягів виробництва
вторинної сировини.

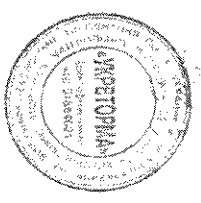
Особливо негативно на діяльність спеціалізованих і перероблених підприємств впливає
введення дозволу на перероблення відходів (вторинної сировини). Цим на відсоток і
тож саме сировині підприємства використовують ресурси підприємств, з метою забезпечення
власні на сировині підприємства використовують ресурси підприємств, з метою забезпечення
підприємств та України. Введення нового дозволу зменшить кількість підприємств та
збільшить ціну на ці послуги. Це в свою чергу призведе до того, що підприємства виробництва
сировини стане неконкурентоспроможними. І буде сприяти зменшенню на економіку, а переробній
підприємства використовувати більш дешеву макулатуру, вторинних полімерних матеріалів,
склобоя, гуми.

У першому півріччі цього року вжитими заходженнями підприємства вже виступили на
собі функції у зв'язку цього сектору економіки – переробній підприємства використовувати
макулатуру і відходи полімерів із Європи та інших країн ЄНД в на повільно і
сировини для виготовлення підприємств були введені обмеження. Це питання розглядається на
засіданні Раціональної ради при Міністерстві України.

Враховуючи зазначене, просямо не поширювати норми статті 27 проекту Закону
України «Про управління відходами» на окремі види відходів як вторинної сировини,
в тому числі: макулатуру, вторинних полімерних матеріалів, склобоя, використаної металевий парі,
вторинних текстильних матеріалів, відходів гуми.

З повагою,
генеральний директор

П. П. Соколюк

УА ВТОРМЕТРЕСУРС

Ukrainian Scrap Metal and Resources Association
04176, м. Київ, вул. Електриків, 26 Е-mail: metal_scrap@ukr.net

№88/12-А

06.12.2018

Міністерство екології та природних ресурсів України
Міністерство економічного розвитку та торгівлі України
✓ Державна регуляторна служба України
Щодо законопроекту
"Про управління відходами"

Українська асоціація відродиних металів та ресурсів надсилає пропозиції та зауваження до підготовленого Міністерством законопроекту "Про управління відходами".

1. Вважаємо, що прийняття такого закону перш за все різко посягне на регуляторне обмеження підприємницької діяльності. Стільки років цілю на те, щоб прийняти корупційне ліцензування операцій з металобрухтом. У 2014 році народні депутати вважали своїм успіхом прийняти рішення щодо скасування ліцензування значної кількості видів господарської діяльності, у тому числі металобрухту. А зараз знов бачимо спробу повернення до металової практики минулого через запровадження дозвільної системи. Для це у більш гіршому варіанті, оскільки дозвіл буде видаватися тільки на три роки, а ліцензію видавали безстроково! Таке враження, що починається ренанш та спроба переглянути позитивні досягнення 2014 року.

2. Це слід звернути увагу на запровадження поняття - відходи від домогосподарств. (сього часу була спроба виснажити види побутового металобрухту. Існувала постанов Кабінету Міністрів України, яка передбачала цей побутовий металобрухт. Але життя показало, що є дуже багато межених видів металобрухту, які одночасно можна віднести як до побутового так і до промислового. Як не намагайся знайти між ними межу, але нічого не вийшло. А зараз знов намагаємо на "старше грабли". Знов для металобрухту пропонується зробити розподіл на промисловий та побутовий (відходи від домогосподарств) металобрухт. На це можна було б закрити очі, але існує адміністративна відповідальність за приймання поєданою особою суб'єкта господарювання, що здійснює операції з металобрухтом, промислового металобрухту у фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання. Підприємство, що приймає промислового брухту у фізичних осіб є порушенням законодавства у сфері металобрухту та було підставою для скасування ліцензії, а зараз буде

підставою для скасування дозволу. А віднести до промислового або побутового металобрухту конкретну металеву деталь так просто і не може. Таким чином, при існуючій нормативній базі у сфері металобрухту дію закону "Про управління відходами" неможливо поширювати на сферу операцій з металобрухтом.

3. Наступне. Проект закону, що розглядається, руйнує механізм взаємодії підприємства при заготівлі металобрухту. Справа в тому, що система заготівлі металобрухту ефективно працює, коли існують підприємства, які скуповують металобрухт, що заготовили невеликими партиями інші підприємці, об'єднують ці партії металобрухту та поставляють далі на заводі. Навіщо в проекті закону вимагати наявність у таких посередників об'єднання для переробки металобрухту. Навіщо перешкоджати функціонуванню сфері послуг, необхідність існування якої вимагає саме життя?

У зв'язку з наявністю у законопроекті, що розглядається, принципових розбіжностей із Законом України "Про металобрухт", які, неможливо виправити в законопроекті "Про управління відходами" та неможливо їх виключити із Закону України "Про металобрухт", вважаємо неприпустимим поширення на операції з металобрухтом дію майбутнього Закону України "Про управління відходами".

Президент УАВТОРМЕТРЕСУРС

А.О. Андрейчиков